

nedsat et Underudvalg til Spørgsmaalets Undersøgelse, bl. a. paa Grundlag af de af Kommissionen udarbejdede Regler vedrørende Fangers Behandling og de af Regeringerne afgivne Kommentarer til disse Regler (jfr. Um.s Aarb. 1932, pag. 79). Da Underudvalget endnu ikke havde afsluttet sit Arbejde, besluttede 5. Udvalg at udsætte ogsaa dette Spørgsmaal til senere Drøftelse, og indskrænkede sig til at udtale Haabet om, at Kommissionen vilde være i Stand til at meddele Folkeforbundet sit Svar i Løbet af det kommende Aar.

Under Forhandlingerne i Udvalget fremkom Generalsekretæren med forskellige Meddelelser angaaende sine Bestræbelser for i Henhold til den 12. Forsamlings Resolution at fremme Samarbejdet med de Organisationer, der beskæftiger sig med internationale Strafferetsspørgsmaal; bl. a. oplyste Generalsekretæren, at han personlig havde deltaget som Observatør i den IV. Konference til Strafferettens Uniformering, som blev afholdt i Paris i December 1931.

5. Slaveri.

For 6. Udvalg forelaa en Beretning fra den sagkyndige Slaverikomité, som i Henhold til en af den 12. Forsamling vedtaget Resolution blev nedsat til Undersøgelse af det siden Undertegnelsen af Konventionen af 1926 af Regeringerne tilvejebragte Materiale og til Fremsættelse af Forslag angaaende saadan Bistand til Slaveriets Afskaffelse, som Folkeforbundet maatte kunne yde de Stater, der ønsker det.

Beretningen falder i 2 Dele; de første 7 Kapitler beskæftiger sig med Slaverispørgsmaalet i Almindelighed og anviser Regeringerne forskellige Metoder til Undertrykkelse af Slaveri indenfor deres respektive Omraader, medens den anden Del kort resumerer de fremsatte Betragtninger som Motivering for Fremsættelse af visse Forslag, af hvilke det vigtigste gaar ud paa at oprette et permanent Slaverikontor og en permanent sagkyndig Kommission, som med visse Mellemlum skal samles for at træffe de fornødne Afgørelser med Hensyn

til Kontorets Virksomhed. 6. Udvalg henviste Beretningen til Behandling i et Underudvalg med *Dr. Moltesen* som Formand og i øvrigt bestaaende af Repræsentanter for Abyssinien, Belgien, Frankrig, Indien, Italien, Liberia, Nederlandene, Portugal, Spanien og Storbritannien.

For saa vidt angaar Beretningens første Del følte Underudvalget sig ikke kompetent til at gaa ind paa en Drøftelse af de fremsatte Anskuelser og besluttede blot at bringe Beretningen til Regeringernes Kundskab.

Forslaget i Beretningens anden Del om Oprettelse af et Slaverikontor og Nedsættelse af en permanent sagkyndig Kommission gav derimod Anledning til adskillig Diskussion, hvorunder det navnlig fra portugisisk Side blev anført, at Forslaget paa lagde Regeringerne videregaaende Forpligtelser end de ved Slaverikonventionen havde paataget sig, samt at den Kommission tillagte Ret til at raadspørge og modtage Vidnesbyrd fra private Organisationer og Personer let kunde give Anledning til alvorlige Uoverensstemmelser mellem Regeringerne; endelig blev det fra forskellig Side anført, at det netop for Tiden af økonomiske Grunde syntes lidet hensigtsmæssigt at oprette nye Organer. Efter at have opnaaet de fornødne Indrømmelser med Hensyn til den sagkyndige Kommissions Kompetence, sluttede imidlertid ogsaa den portugisiske Delegerede sig til Forslaget, som derefter enstemmigt blev vedtaget af 6. Udvalg.

Til Opnaaelse af de fornødne Bevillinger henvistes Forslaget til 4. Udvalg, hvor det dog af formelle Grunde blev afvist i Henhold til Finansreglementets Art. 16. a.; denne Bestemmelse udtaler, at Forslag som modtages senere end 1 Maaned inden Forsamlingens Aabning skal udskydes til næste Samling, med mindre Forsamlingen eller 4. Udvalg med to Trediedeles Majoritet træffer anden Beslutning; og da en Afstemning kun bragte 8 Stemmer for men 18 Stemmer imod at optage Sagen til Behandling, var Forslagets Gennemførelse saaledes indtil videre standset.